

A Boží lid v Egyptě (2. Mojžíšova 1,1-14)

- ❖ Druhá kniha Mojžíšova byla latinsky nazvána "*Exodus*" kvůli svému tématu. Ale v hebrejštině je známo jako "*Šemot*" (Jména), podle začátku první kapitoly (2. Mojžíšova 1,1).
- ❖ Tato "jména" jsou jména Jákoba a jeho synů. Malá skupina 70 lidí (1. Mojžíšova 46,26.27; 2. Mojžíšova Ex 1,5). Jak šel čas, stali se lidem s armádou asi 600 000 bojovníků (2. Mojžíšova 12,37).
- ❖ Jákobův syn Josef byl duchovním faraona ze sedmnácté dynastie, původem z Hykso, nikoli z Egypta. Když byli Hyksósové poraženi, začala v Egyptě nová dynastie, která "neznala Josefa" (2. Mojžíšova 1,7.8).
- ❖ To přivedlo Izrael do tísnivé situace (2. Mojžíšova 1,9-14). Na konci druhé knihy Mojžíšovy se však situace zcela změní: Izrael uctívá svobodně, přímo v Boží přítomnosti (2. Mojžíšova 40,38). Učení knihy je jasné: Bůh má kontrolu; On nás zachrání, i když se to okolnosti zdají nemožné.

B Od Abrahama k Mojžíšovi (. Mojžíšova 15,13; 2. Mojžíšova 1,8)

- ❖ Bůh slíbil Abrahamovi, že mu dá zemi Kanaán, ale varoval ho před 400letým zpožděním v naplnění tohoto plánu (1. Mojžíšova 15,13-16). Mojžíš a Pavel přidávají k tomuto období 30 let a vracejí se k povolání v Cháranu (2. Mojžíšova 12,40; list Galatským 3,17):
 - Od Abramova povolání v Cháranu do Jákobova příchodu do Egypta: 215 let
 - Od Jákobova příchodu do Egypta do vyjití: 215 let
- ❖ A jak se Jákob dostal do Egypta? Naprosto zázračným způsobem. Navzdory bratrovražedným pokusům zabít Josefa se stal ministerským předsedou Egypta. Díky svému postavení mohl přivést celou svou rodinu.
- ❖ Kdy se to všechno stalo? Neznáme přesná data, ale víme dost na to, abychom je vešli do známé historie (s daty také nepřesnými).
- ❖ 1 Královská 6,1 říká, že k odchodu z Egypta došlo 480 let před druhým rokem vlády Šalomouna. Pokud je toto datum přesné a inkluzivní, dostaneme se do roku 1445 př. n. l. Pokud to považujeme za "kulaté číslo" a vezmeme v úvahu smrt faraona, Exodus se odehrál v roce 1450 př. n. l. Na základě těchto údajů můžeme určit několik okamžiků v Mojžíšově životě.
 - **Ahmose I.** (1575/1550). Porazil Hyksósy. Je faraonem, který "nepoznal Josefa" a zotročil Izrael (2. Mojžíšova 1,8-12)
 - **Amenhotep I.** (1550/1530). Pokračoval v utlačování Izraele (2. Mojžíšova 1,13.14)
 - **Thutmose I.** (1530/1517). Prikázal, aby byly hebrejské děti zabity (2. Mojžíšova 1,15-22)
 - **Mojžíš** (1530/1410). Je adoptován dcerou Thutmose I., Hatšepsut
 - **Thutmose II.** (1517/?). Za jeho vlády Mojžíš prchá z Egypta (1490)
 - **Hatšepsut** (?/1479). Umírá dříve, než se jeho "syn" vrátí do Egypta
 - **Thutmose III.** (1479/1450). Faraon z 2. Knihy Mojžíšovy. Jeho prvorozený syn měl "na starosti dobytek", ale nikdy nevládl, protože zemřel při desáté ráně.
 - **Amenhotep II.** (1450/1424). Syn Thutmose III., ale ne jeho prvorozený

C Vítězství věrnosti (2. Mojžíšova 1,15-22)

- ❖ Egyptská osmnáctá dynastie nenáviděla cizince. Navíc byli Izraelité dostatečně početní, aby se vzbouřili (2. Mojžíšova 1,9.10). Tak byli postupně potlačeni:
 - Jmenovali dráby, aby je nutili stavět budovy (2. Mojžíšova 1,11)
 - Zatvrdili své požadavky a udělali z nich dělníky/otroky (2. Mojžíšova 1,13.14)
 - Nařídili porodním bábám, aby usmrtili chlapce (2. Mojžíšova 1,15.16)
 - Nakonec násilím vynutili smrt chlapců (2. Mojžíšova 1,22)
- ❖ Uprostřed této úzkosti vyniká věrnost porodních báb, Siphry a Fuah (2. Mojžíšova 1,15-19). Mojžíš vynechává jméno faraona, ale dává nám jejich jména.
- ❖ Pro naše vyučování také zaznamenává, jak jim Bůh požehnal za jejich věrnost (2. Mojžíšova 1,20.21).

D Syn Nilu (2. Mojžíšova 2,1-10)

- ❖ "Krásný" nestačí k popisu Jochebedova syna (2. Mojžíšova 2,2). Hebrejský výraz "*tob*" (dobrý, krásný, dokonalý) je tentýž, který Bůh používá k popisu dokonalosti svého stvoření (1. Mojžíšova 1,31).
- ❖ Bůh s ním měl zvláštní plány. Matka využila příležitosti; mladá žena byla dojata; Mluvila moudře dívka... a budoucí vysvoboditel byl vysvobozen ze smrti (2. Mojžíšova 2,3-7).
- ❖ Neznáme jméno, které mu dali jeho rodiče, ale známe jméno, které mu dala jeho adoptivní matka, dcera faraona: *Hapimosis* (syn boha Nilu). Sám sebe však považoval pouze za "syna", "*mosis*", Mojžíše (2. Mojžíšova 2,10).
- ❖ Jeho matka dobře využila těch několika let, kdy ho měla ve své péči (2. Mojžíšova 2,8.9). Učil ho, aby byl pravým Božím dítětem. Jak důležité dílo vykonávají matky, když vychovávají své děti v bázni Boží!

E Neúspěšný osvoboditel (2. Mojžíšova 2,11-25)

- ❖ O Mojžíšově mládí je známo jen málo. Jako možný následník trůnu by byl pro něj vychováván, včetně vojenských a politických znalostí (E.G.W. "Patriarchové a proroci", str. 176).
- ❖ Víme, že krátce předtím, než Mojžíš dosáhl 40 let, byl Thutmose II. kvůli politickým intrikám prohlášen faraonem. Mojžíš tehdy cítil, že nadešel čas vysvobodit svůj lid Izrael. Své osvobození však začal zabitím Egypťana. Vážný omyl (2. Mojžíšova 2,11.12). Dokonce ani jeho lid ho nepovažoval za svého vysvoboditele (2. Mojžíšova 2,13.14; Skutky 7,25).
- ❖ Během několika dní se z váženého člena faraonova dvora stal uprchlým pastýřem (2. Mojžíšova 2,15-22). Bůh však Mojžíše nezavrhl, ale nadále s ním počítal, navzdory jeho chybám.